

Arrest

nr. 219 827 van 15 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te behoren tot de Hazara-etnie. U bent een ismaelische sjiiet. U bent in 1998 geboren in het dorp Koshkak in de Kayanvallei in het district Dushi van de provincie Baghlan, waar u in een landbouwersgezin opgroeide. U ging vier jaar naar school in uw dorp tot uw vader vermoord werd.

Uw vader kwam 5 à 6 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan om toen hij in aanvaring was gekomen met M. (...), een invloedrijk man met banden met de taliban. M. (...) kwam ushr ophalen in Koshkak, maar uw vader die als een dorpsoudere fungeerde weigerde dat te betalen en droeg de andere dorpingen op hetzelfde te doen. Tijdens een begrafenis in het dorp waar M. (...) vandaan kwam, raakten M. (...) en uw vader in een gevecht verwikkeld. Ze werden uit elkaar gehaald door omstaanders. Op zijn weg naar huis werd uw vader opgewacht door M. (...) en zijn mannen. Uw vader, oom en neef die hem

vergezelden, werden op dat moment gedood. M. (...) is vervolgens naar Dhani Ghorri gegaan en heeft daar gestreden tegen de overheid. 2,5 jaar na de dood van uw vader kon de overheid de man vatten en verdween hij gedurende 5 jaar achter de tralies. Na zijn vrijlating kwam hij naar uw huis, op zoek naar u. Toen uw moeder van achter de deur zei dat u er niet was, brak hij de deur open en ranselde hij uw moeder af. De volgende dag ging u klacht indienen bij de politie. Commandant A. (...) vertelde u dat u voorzichtig moest zijn omdat M. (...) overal informanten had. Op een avond hoorde u 's avonds de hond blaffen. U ging naar het dak en vroeg wie er was. Op dat moment werd er naar u geschoten. U vluchtte weg en uw neef die u volgde werd geraakt. U rende weg en verbleef enkele dagen bij kennissen in naburige dorpen. U besloot in overleg met uw moeder het land te verlaten voor uw eigen veiligheid.

U vertrok in de maand asad (juli-augustus) naar Puli-Chomri en ging vervolgens naar Kabul, waar u een smokkelaar vond. Met hem trok u naar Turkije en vandaar reisde u op uw eentje door naar België. U kwam op 18 oktober 2015 aan in België en vroeg een dag later asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele taskara, kopies van de brieven van de overheid over de moord op uw vader en uw problemen samen met de verzendenvelop.

B. Motivering

Er moet worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Koshkak in het district Dushi in de provincie Baghlan. Uw kennis van uw beweerde dorp en regio van herkomst is beperkt en op sommige vlakken tegenstrijdig met de objectieve informatie die daarover terug te vinden is.

Vooreerst plaatst het CGVS vraagtekens bij uw geografische kennis van uw onmiddellijke omgeving. Zo komt uw kennis van uw route naar het districtscentrum, waar u slechts een keer beweert te zijn geweest, erg ingestudeerd over. U geeft namelijk een opsomming van alle dorpen onderweg naar het districtscentrum (CGVS, p. 14). Anderzijds is uw kennis van de waterwegen en de natuurrampen in Dushi erg beperkt te noemen. In uw beschrijving van de weg naar het districtscentrum vermeldt u dat er bij Kandeh Sang een brug over de rivier is. U stelt dat deze rivier de Kunduz-rivier is. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of er nog andere rivieren of stromen zijn in het district, ontkent u dat er nog andere rivieren zijn (CGVS, p. 15). Uit de informatie blijkt echter dat de Andarabrivier in het districtscentrum van Dushi samenkomt met de Surkhabrivier en vandaar verder de Kunduzrivier wordt genoemd. U lijkt ook niet op de hoogte te zijn van het feit dat de term Andarab de naam is voor een rivier in uw district en provincie. Wanneer u de term op het einde van het gehoor wordt voorgezegt, stelt u eerst correct dat Andarab een district is in Baghlan om het meteen daarna te omschrijven als een gebied in Baghlan. Waar zich dat gebied situeert weet u echter niet (CGVS, p. 31). U beweert verder dat

er een stroom is in de Kayanvallei, waarvan het waterniveau in de winter stijgt en die in de lente en herfst droog staat (CGVS, p. 15), terwijl er verondersteld kan worden dat het niveau van de rivieren in de lente net veel hoger zou komen door het smeltwater van de sneeuw. Wanneer u verder vertelt over de verschillende bronnen nabij de Kayanvallei, stelt u weer dat het in de herfst en soms ook in de winter overstroomt (CGVS, p. 15). Wanneer er gevraagd wordt of er zich in Dushi ooit natuurrampen zoals droogtes of overstromingen hebben voorgedaan, antwoordt u vaagweg dat er droogtes zijn als het niet regent. Wanneer u verduidelijkt wordt dat er wordt gedoeld op droogtes of andere natuurrampen die serieuze schade in het district Dushi hebben aangericht, verklaart u dat u het niet weet (CGVS, p. 16). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er zich in de jaren voorafgaand aan uw vertrek bijna jaarlijks overstromingen in de lente voordeden naar aanleiding van stortregens, waarbij er niet alleen landbouwvelden, wegen en huizen werden vernield maar ook menselijke slachtoffers te betreuren vielen. Zo ook vlak voor uw vertrek, in mei 2015, toen honderden huizen en landbouwvelden vernietigd raakten en vee door de wateroverlast omkwam. Aan de getroffen families werd op dat moment hulp verstrekt. Gezien het herhaalde karakter van de overstromingen en de impact ervan op uw beweerde regio van herkomst, ook net voor uw vertrek uit uw beweerde regio van herkomst, is het niet onredelijk om van u te verwachten dat u op zijn minst weet hebt van dit bijna jaarlijks terugkerende weersfenomeen. Het CGVS stelt voorts ook vast dat u niet vertrouwd bent met de aanwezigheid van een goudmijn in het district met de naam Qara Zaghan. Wanneer de naam u wordt voorgezegd beweert u dat Qara Zaghan een dorp is van de Nikpaivallei, wat ook correct is. Of deze plaats om iets bekend staat, weet u echter niet (CGVS, p. 30-31). Qara Zaghan is de naam van een goudmijn die volgens een bron verspreid ligt over 8 dorpen en waar in 2011 ontginningen begonnen. Dat de naam u bekend in de oren klinkt maar u niet weet welke activiteiten er worden verricht, is opmerkelijk gezien het belang van deze mijn voor de werkgelegenheid in het district.

Wat de twijfels over uw herkomst uit het Dushi-district nog meer aan het wankelen brengt, zijn uw verklaringen over de veiligheidssituatie en enkele belangrijke figuren in het district. Gevraagd naar belangrijke talibanfiguren uit uw district, noemt u enkele namen van mensen die samenwerkten met uw beweerde vervolger M. (...), maar niet in de ons beschikbare informatie konden worden teruggevonden. Wanneer u vervolgens gevraagd worden naar belangrijke mensen uit uw district, zegt u dat er vele zijn maar u ze niet kent. Gevraagd naar de reden daarvan, antwoordt u simpelweg "nee" (CGVS, p. 26). Gevraagd of u er ooit van gehoord hebt, zegt u dat zelfs als u hun namen had gehoord dat u ze dan nu zou zijn vergeten. U beweert alleen de mensen uit uw onmiddellijke omgeving te kennen (CGVS, p. 26). Wanneer u op het einde van het gehoor namen van figuren met belangrijke functies zowel bij de taliban en de overheid worden gegeven, blijkt dat u geen enkele daarvan kent. Nochtans gaat het in de meerderheid van de gevallen over mensen die kort voor uw vertrek de functie uitoefenden en in incidenten betrokken raakten. De naam Mohibullah kunt u niet in verband brengen met een belangrijke figuur van uw district, zelfs wanneer het CGVS u daarop wijst. Kolonel Mohibullah was in 2014 nochtans het hoofd van de politie in Dushi. Generaal Asadullah Shirzad, die het toenmalige hoofd van de veiligheid was van de provincie Baghlan, overleefde twee aanslagen op zijn leven in Baghlan. Een daarvan vond in het district Dushi plaats. Mohammad Azim Mohseni, een lid van de Wolesi jirga, overleefde eveneens een aanslag in uw beweerde district van herkomst. U beweert dat u van zijn naam gehoord heeft, maar verder niets over hem weet. Sayed Ahmadi ook gekend als Mauwli Mamor was het hoofd van de taliban in Dushi in 2014. Wanneer u zijn naam hoort, vraagt u waar hij vandaan komt. U wordt er vervolgens op gewezen dat het uw taak is om te vertellen wat u over hem weet en zegt dan dat u hem niet kent alleen Sayed Mansoor Nayeri, de leider van de Ismaeli's (CGVS, p. 31-32).

Gevraagd naar de aanwezigheid van de overheid of het leger in het district, antwoordt u dat er een districtshoofd is in Dushi en de politie. Het leger vermeldt u niet spontaan, maar u beweert wel dat er legertroepen zijn al weet u niet precies waar ze precies in het district verblijven. U verklaart dat er in de provincie Baghlan legertroepen zijn, maar over het leger in Dushi weet u niets meer te vertellen. De vraag of er buitenlandse troepen in het district Dushi zijn geweest, beantwoordt u met de stelling dat ze een keer naar de vallei kwamen, maar u niet meer weet in welk district van Baghlan ze gestationeerd waren. Over die komst van de troepen, blijkt u overigens niet veel meer te kunnen vertellen. U bent onwetend over de reden van de komst of de oorsprong van de troepen. U vertelt dat ze Engels spraken maar het geen Engelsen waren zodat u niet kon weten waar ze vandaan waren. U weet evenmin wat ze daar kwamen doen, alleen dat ze er met twee voertuigen kwamen. U kunt deze gebeurtenis ook niet situeren in de tijd noch ten opzichte van uw vertrek, de dood van uw vader of uw eigen leeftijd. U beweert dat het een lange tijd geleden was, de troepen er een lange tijd waren, maar weet niet meer precies wanneer (CGVS, p. 27-28). Het is opvallend dat u dit op geen enkele manier kunt situeren in de tijd, in het bijzonder aan de hand van belangrijke gebeurtenissen in uw leven. Bovendien hebt u geen weet van de Kilegai-basis, een militaire basis waar buitenlandse eenheden waren gestationeerd en die in 2012 aan de Afghaanse legertroepen werd overgedragen. In de nabijheid van die basis bouwden de Amerikanen ook een gevangenis, die op het moment van uw vertrek nog steeds in dienst was. Wanneer

er u gevraagd wordt naar legerkampen en -basissen, beweert u dat u niet weet waar en hoeveel basissen er waren. U weet alleen dat er één basis was in het districtscentrum, die u weliswaar nooit met eigen ogen hebt gezien. U kunt echter niet vertellen wat u er ooit over gehoord hebt. Gevraagd of er nog andere basissen waren in het district, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 28). Toch is het vreemd dat u de Kilegai-basis niet zou kennen, in het bijzonder omwille van de gevangenis die er nadien gehuisvest werd en de incidenten die zich daar regelmatig voordeden. Zelfs wanneer u op het einde een reeks termen worden voorgezegt waarbij het de bedoeling was dat u daarover uitleg geeft, komt de naam Kilegai ter sprake. U verklaart dat het tot het district Dushi behoort en na verder aansporing om er meer over te vertellen, stelt u dat u er nooit iets over gehoord hebt. U weet wel dat het gelegen is tussen Dushi en Puli-Chomri (CGVS, p. 30). U verbindt deze naam niet aan een legerbasis of een gevangenis. U bent evenmin op de hoogte van een dam waarvoor bouwplannen bestaan in ditzelfde gebied en waartegen geprotesteerd werd in 2013. U beweert dat u er niet van gehoord hebt, en verklaart verder nog dat u alleen weet dat er in Baghlan een suiker- en een cementfabriek is (CGVS, p. 29-30). Dit is enigszins vreemd dat u wel weet hebt van fabrieken in een naburig district maar geen idee hebt van belangrijke gebouwen of bouwplannen in uw zogeheten eigen district.

Voorts kon u slechts enkele incidenten opnoemen die zich in de jaren voor uw vertrek in uw district hebben voorgedaan (CGVS, p. 28). Gevraagd of u op de hoogte bent van een aanval op gsm-masten, stelt u dat er anderhalf jaar tot een jaar voor uw vertrek twee antennes vernield werden door de taliban. U weet niet meer hoeveel tijd tussen de twee incidenten plaatsvond. Wat u wel weet, is dat de incidenten niet gelijktijdig plaatsvonden en dat de ene toren van de telecomoperator Salam was en een andere van Riba. Over de plaats waar dit gebeurde legt u wijzigende verklaringen af. Eerst stelt u dat dit allebei in Tope Dandarbak gebeurde, nadien dat de mast van Salam in Tope Dandarbak was en de andere in de Nikpaivallei en vervolgens dat het omgekeerd was (CGVS, p. 29). In de ons beschikbare informatie is er in ieder geval andere informatie te vinden. Daarin staat dat de taliban de masten of antennes tegelijkertijd in brand stak in augustus 2014, wat overeenkomt met uw situering van het incident. Het stelt ook dat het hierbij ging om antennes van de telecomoperatoren AWCC en MTN. In juli 2013 was er al eens een antenne in brand gestoken, maar dit was nabij Kilegai, wat niet in de buurt is van waar u het incident situeert.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dushi gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dushi heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw asielaanvraag wijzigen niets aan deze beoordeling. Uw taskara, die volgens de gegevens op het document op 15/10/1390 (5/01/2012 in onze kalender) werd uitgereikt in het district Dushi, stelt dat u in Kayan bent geboren. Uw voornaam is op dit document overigens niet leesbaar. Uw taskara bevat hoe dan ook geen informatie over uw recente verblijfplaats(en) in de jaren voor uw beweerd vertrek in de zomer van 2015. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat uw taskara betreft, valt tevens op dat de datum van uitgifte van het document (15/10/1390) niet overeenstemt met het jaartal van de stempel op de foto van uw taskara (1387).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Hierna bevestigt u dat u alleen in Koshkak bent geweest, een keer naar Dushi bent gegaan en nergens anders hebt gewoond (CGVS, p 32).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie die geraadpleegd werd en waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt in zijn uiteenzetting van de procedurele voorgaanden om hem te willen horen en zijn procedure te willen verderzetten.

2.2. Verzoeker stelt bij zijn uiteenzetting van en verwijzing naar de feiten:

“Verzoekende partij betwist de rapportering van het gehoor waar dit volgens verwerende partij de indruk heeft dat haar kennis over haar regio gebrekkig of ingestudeerd overkomt en wijt deze beweerdelijke tekortkomingen aan een slechte vertaling door de tolk. Naar haar mening is de vermelding in de rapporten dat zij de tolk goed begrijpt niet gelijk te stellen met een correcte vertaling.”

2.3. Verzoeker beroept zich op de:

“-schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

-schending van de artikel 48/4 en 48/5 van voormelde Wet van 15 december 1980

in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van folteringen en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 inwerkinggetreden op 1 december 2009

en met artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (...);

-schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, §1 van voormelde Wet van 15 december 1980

in samenhang gelezen met artikel 41 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000”.

Verzoeker geeft een overzicht van de inhoud van de bestreden beslissing en vervolgt:

“De kern van de vrees van verzoekende partij steunt niet op één van de vijf redenen in de zin van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd maar steunt op de grond van de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Verzoeker geeft aan te hebben voldaan aan de medewerkingsplicht en documenten ter staving van zijn identiteit te hebben neergelegd.

Vervolgens doet verzoeker gelden:

“Verzoekende partij liep vier jaar school vanaf haar zevende levensjaar (zie het gehoorverslag CGVS van 13 juli 2017, p. 6) en is analfabeet (ibidem, p. 7). Zij ging slecht één keer naar het districtshuis in Baghlan, Dushi-district, vallei van Kayan toen zij haar taskara ging afhalen na het overlijden van haar vader (ibidem, p. 4). Nadien was zij landbouwer die van huis naar de velden die een ander toebehoorden ging om te bewerken en dan na de arbeid naar huis terugkeerde (ibidem, pp. 7 en 8).”

Dit verklaart volgens verzoeker waarom hij weinig algemene kennis heeft.

Verzoeker benadrukt daarnaast dat hij blij heeft gegeven van kennis en verklaringen heeft afgelegd over elementen waarover enkel wie als landbouwer werkte in zijn streek kennis kan hebben. Verzoeker vestigt eveneens de nadruk op een ander detail dat hij verschaftte en stelt dat hij met dit detail en andere aantoon dat hij werkelijk afkomstig is van zijn streek.

Verzoeker concludeert dat zijn verklaringen realistisch en doorleefd zijn en daarom op zich het bewijs leveren van zijn recente herkomst.

Voorts benadrukt verzoeker dat verweerder zijn nationaliteit niet betwist doordat zijn nood aan bescherming ten aanzien van Afghanistan wordt getoetst. Volgens verzoeker kan de vraag of hij al dan niet recent in dit land verbleef hieraan niets wijzigen omdat een weigering ertoe zou leiden dat hij naar Afghanistan zou worden teruggeleid. Verweerder moest dus nagaan of verzoeker wel kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vreest in Afghanistan in hoofdzaak een gedwongen rekrutering door de taliban en represailles omdat hij hierover klacht indiende bij de politie. Verzoeker benadrukt dat deze vrees in lijn ligt met objectieve landeninformatie. De problemen waarover hij verklaringen aflegde zijn daardoor in hun kern aannemelijk en geloofwaardig.

Dat verzoeker niet zou hebben meegewerkt is zoals hoger bleek niet correct en kan niet volstaan om met het gewapende conflict geen rekening te houden. Door de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet te onderzoeken, bleef verweerder in gebreke. Verweerder onderzocht

evenmin of verzoeker over een intern vestigingsalternatief beschikt. Verzoeker weet niet waarom verweerder ervan uitgaat dat hij bij een repatriëring naar Afghanistan geen risico zou lopen in de zin van voornoemde wetsbepaling. Evenmin weet hij waar hij zich zou moeten vestigen overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Doordat de bestreden beslissing geen welbepaalde plaats vermeld, is niet voldaan aan de motiveringsplicht en kan verzoeker zich niet verdedigen.

“De bestreden beslissing leidt tot een bevel om het grondgebied te verlaten waardoor de bestreden beslissing zeker tot refoulement leidt.

Schending van artikel 19 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000.”

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing te hervormen of te vernietigen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient, nog daargelaten dat hij geheel niet preciseert waarom en waarover hij dan wel zou wensen te worden gehoord, te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten doen.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 18 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de EU (Handvest) is een louter algemeen geformuleerde bepaling en luidt als volgt:

“Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.”

Verzoeker duidt op generlei wijze en er kan evenmin worden ingezien hoe voormelde, algemeen geformuleerde bepaling door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker duidt ook niet welk(e) bepaling(en) van artikel 41 van het Handvest *in casu* zouden zijn geschonden. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending concreet zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van artikel 41 van het Handvest niet dienstig aangevoerd.

3.4. Artikel 19 van het Handvest heeft betrekking op de bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering. De bestreden beslissing behelst geen maatregel tot terugleiding of verwijdering. Ook de Raad spreekt zich in het kader van het onderhavige beroep niet uit over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Bijgevolg wordt de voormelde schending niet dienstig opgeworpen.

3.5. De artikelen 2 en 4 van het Handvest stemmen overeen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Nog daargelaten dat de Raad zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet

uitsprekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 4 van het Handvest is dan ook niet aan de orde.

3.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.7. Verzoeker tracht de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing vooreerst in een ander daglicht te stellen door te poneren dat zich tijdens het gehoor vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker kan daarbij echter bezwaarlijk bestaan met de louter algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte bewering dat er slecht zou zijn vertaald. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat hetgeen neergeschreven staat in het gehoorverslag foutief zou zijn vertaald, dient hij dit aannemelijk te maken aan de hand van concrete elementen en argumenten. Verzoeker doet dit echter niet. Hij toont op generlei wijze aan dat, waar of op welke wijze de beweerde vertaalproblemen *in concreto* van invloed zouden zijn geweest op de weergave van zijn gezegden in het gehoorverslag. Evenmin duidt hij concreet waar of hoe dit een invloed zou hebben gehad op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Bovendien gaf verzoeker bij het CGVS aan dat hij de tolk goed begreep en werd er verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.1-2). Verzoeker maakte van dergelijke problemen geen melding. Integendeel verklaarde hij aan het einde van het gehoor duidelijk dat hij de tolk goed had begrepen en dat hij alle aan hem gestelde vragen had begrepen (*ibid.*, p.32). Ook verzoekers advocaat formuleerde geen opmerkingen inzake de vertaling of communicatie wanneer daartoe de kans geboden werd (*ibid.*, p.33). Bovendien blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Koshkak in het district Dushi in de provincie Baghlan. Hij zou dit dorp, deze regio en zijn land hebben verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve

indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking, en dit aangezien hij zijn vermeende (recente) herkomst van en verblijf, situatie en problemen in het dorp Koshkak in het district Dushi in de provincie Baghlan, in Afghanistan niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarbij wordt meer bepaald gemotiveerd dat (i) verzoekers geografische kennis van zijn onmiddellijke omgeving (de waterwegen, de natuurrampen zoals droogtes en overstromingen en de aldaar gelegen, grote en belangrijke goudmijn) ernstig te wensen over liet; (ii) verzoeker eveneens kennelijk onwetend bleek over de veiligheidssituatie en belangrijke figuren in zijn district; (iii) verzoeker daarnaast een frappant gebrek aan kennis vertoonde aangaande de aanwezigheid van de overheid, het leger, de buitenlandse troepen, de legerbasis en de gevangenis aldaar; (iv) verzoeker niet op de hoogte bleek van de dam waarvoor er bouwplannen bestonden en waartegen werd geprotesteerd; (v) verzoeker eveneens een verregaand gebrek aan kennis tentoon spreidde en foutieve verklaringen aflegde inzake de incidenten die de laatste jaren voor zijn beweerde vertrek plaatsvonden in de regio.

De motieven die inzake het voorgaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen, vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen.

Dat verzoeker analfabeet zou zijn, kan namelijk niet worden aangenomen. Vooreerst vermeldde hij dit niet bij de DVZ, gaf hij aldaar aan dat hij geen analfabeet was en stelde hij er dat hij tot de vierde graad naar school ging (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11). Ook bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij tot de vierde graad naar school ging. Initieel beweerde hij, wanneer gevraagd werd wat hij gedurende die vier jaar leerde, daarbij op geheel ongeloofwaardige wijze: *"Ik heb niets geleerd tijdens die vier jaren"*. Gevraagd om dit uit te leggen, verweest verzoeker ontwijkend naar zijn religieuze studies bij de mullah. Nogmaals gevraagd wat de leraren van de school hem leerden, gaf verzoeker vervolgens plots toe: *"Ze hebben ons het alfabet en kalligrafie geleerd, zulke dingen"*. Gelet op deze verklaring kan aan zijn verdere verklaring dat hij desondanks niet zou kunnen lezen of schrijven bezwaarlijk enig geloof worden gehecht (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.6-7). Dit geldt nog des te meer nu uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker zich doorheen zijn procedure steevast en op consistente wijze bediende van een handtekening. Dat verzoeker volstrekt analfabeet zou zijn, kan aldus geenszins overtuigen. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het geheel niet aantoonde dat hij, louter ten gevolge van zijn gebrek aan scholing en zijn beroepsactiviteiten als landbouwer, dermate onderontwikkeld zou zijn of dat zijn verstandelijke vermogens door zijn verklaarde analfabetisme zodanig zouden zijn aangetast dat hij niet bij machte mocht worden geacht om gedegen verklaringen af te leggen over zijn eigen land, herkomst, achtergrond, problemen en situatie. Verzoeker brengt geen attest bij waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid. Bovendien formuleerde noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens zijn gehoor, ook maar enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit gehoor. Evenmin maakte één van hen er melding van dat van verzoeker in het kader van dit gehoor, al dan niet omwille van voormelde redenen, geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Uit het gehoorverslag van het CGVS blijkt voorts dat het gehoor op normale wijze is geschied en kan geheel niet worden afgeleid dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij zijn herkomst aannemelijk zou kunnen maken middels het afleggen van spontane, doorleefde, overtuigende en geloofwaardige verklaringen en door het verstrekken van een antwoord op de bij het CGVS aan hem gestelde eenvoudige en elementaire kennisvragen over het land waarvan hij stelt afkomstig te zijn, over zijn achtergrond en over de aangehaalde problemen. Het is voorts geenszins onredelijk om zulks te verwachten van een ongeschoold persoon en landbouwer. Ook van een ongeschoold persoon en landbouwer mag namelijk worden verwacht dat deze enige kennis aan de dag legt over zijn land en regio van herkomst en dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn levensloop en achtergrond en inzake de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt.

Dat verzoeker wel een correct antwoord zou hebben gegeven op een aantal andere gestelde vragen en een aantal andere details zou hebben verstrekt, weegt, nog daargelaten dat verzoeker niet aantoonde dat

zijn verklaringen in dit kader correct waren, voorts niet op tegen de hoger aangehaalde, aperte lacunes in zijn kennis.

Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift de nadruk vestigt op het door hem neergelegde identiteitsdocument, dient te worden vastgesteld dat aan dit document, zeker voor wat verzoekers werkelijke (recente) herkomst van en verblijf in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek betreft, geen bewijswaarde kan worden gehecht. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Uw taskara, die volgens de gegevens op het document op 15/10/1390 (5/01/2012 in onze kalender) werd uitgereikt in het district Dushi, stelt dat u in Kayan bent geboren. Uw voornaam is op dit document overigens niet leesbaar. Uw taskara bevat hoe dan ook geen informatie over uw recente verblijfplaats(en) in de jaren voor uw beweerd vertrek in de zomer van 2015. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat uw taskara betreft, valt tevens op dat de datum van uitgifte van het document (15/10/1390) niet overeenstemt met het jaartal van de stempel op de foto van uw taskara (1387).”

Verzoeker laat de voormelde motieven geheel onverlet.

Ook de overige documenten die zijn opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen. Deze documenten worden immers slechts bijgebracht in de vorm van makkelijk manipuleerbare kopieën. Bovendien dient ook ten aanzien van deze documenten te worden opgemerkt dat uit de informatie in de map ‘landeninformatie’ blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten zoals de neergelegde stukken en dat dergelijke stukken daardoor zowel binnen als buiten Afghanistan eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kunnen worden verkregen.

Dat verzoeker niet bij machte bleek om een degelijk en correct antwoord te verschaffen op de hoger aangehaalde, eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn directe leefomgeving en regio van herkomst, laat niet toe om nog enig geloof te hechten aan zijn vermeende (recente) herkomst van en verblijf in deze regio voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Bovendien blijkt dat verzoeker, zelfs nadat hij met deze vaststelling reeds werd geconfronteerd bij het CGVS en nadat hem uitgebreid de kans werd geboden om alsnog de waarheid te vertellen, bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen en dat hij ten onrechte erin bleef volharden afkomstig te zijn van voormeld(e) dorp en regio. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 juli 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Hierna bevestigt u dat u alleen in Koshkak bent geweest, een keer naar Dushi bent gegaan en nergens anders hebt gewoond (CGVS, p 32).”

Ook heden blijft verzoeker volharden in zijn eerder voorgehouden, blijkens het voorgaande nochtans kennelijk ongeloofwaardige verklaringen inzake zijn herkomst, situatie en problemen.

Verzoeker verzaakt aldus op ernstige wijze aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde

vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, verblijfplaatsen, situatie en problemen.

Dat verweerder dan maar had moeten motiveren inzake geheel Afghanistan of lukraak een welbepaalde plaats had moeten kiezen en had moeten motiveren waarom verzoeker naar deze plaats kon gaan, kan in dit kader hoegenaamd niet worden gevolgd. Verzoeker maakt het immers door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten. Derhalve is zijn verwijzing naar de (veiligheids-)situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst, dit onder meer voor personen die gerekruteerd werden of dreigen te worden gerekruteerd door de taliban, verder niet dienstig en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke (recente) herkomst, verblijfplaatsen, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT